

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul **Melnic Iurie Ion** împotriva încheierii Judecătoriei Drochia din 01 iulie 2013 în propria cauză,

C O N S T A T Ă :

1. La 13 iunie 2013, petiționarul Melnic Iurie în baza prevederilor art.313 Cod de procedură penală, s-a adresat în instanța de judecată cu plângere, prin care a solicitat anularea ordonanței de refuz în deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal, adoptată de către adjunctul procurorului r-lui Drochia, Anatolie Banaru la 03 iunie 2013.

2. În motivarea plîngerii înaintate s-a invocat că, procurorul nu s-a expus asupra argumentelor de bază menționate în cererea de revizuire, prin ce, i-a fost grav încălcat *accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil*, faptul dat reprezentînd în opinia sa, temeiul privind inițierea procedurii de revizuire prevăzut de art. 458 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală.

3. Prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Drochia din 01 iulie 2013, plîngerea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate instanța de judecată a menționat faptul că, ordonanța de refuz în deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal din 03.06.2013, este întemeiată și corespunde cerințelor art.458 CPP al RM.

Astfel, a considerat că de către Melnic Iurie au fost încălcate cerințele art.459 alin. (1) Cod de procedură penală, unde revizuirea unei hotărîri de achitare, de încetare a procesului penal precum și revizuirea unei hotărîri de condamnare se pot face numai în baza termenului de prescripție a incriminării stabilite în art.60 Cod Penal.

Reieșind din cauza penală, infracțiunea a fost comisă la 12.04.2010 și se consideră o infracțiune ușoară, Melnic Iurie, urma să înainteze cererea de revizuire a procesului penal în termen de doi ani de la săvîrșirea infracțiunii, iar faptul nerespectării termenului, a dus la respingerea cererii.

4. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, Melnic Iurie, la 21 august 2013 declară recurs în anulare, în care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu admiterea cererii de revizuire.

5. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. art. 3 alin. (1), 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală prevăd că, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise *doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, adică în legătură cu acțiunile și actele ilegale ale organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul în anulare de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind faptul că, recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

5. În conformitate cu prevederile art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul **Melnic Iurie Ion** împotriva încheierii Judecătoriei Drochia din 01 iulie 2013 în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală pronunțată la 12 februarie 2014.

Președinte
Judecători

Petru Ursache
Nicolae Gordilă
Vladimir Timofti